

מ"ת 5244/12/15 - מדינת ישראל נגד יעקב יצחק אזולאי

בית משפט השלום בבאר שבע

13 דצמבר 2015

מ"ת 5244-12-15 מדינת ישראל נ' אזולאי(עציר)

מ"ת 5248-12-15

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ שרון לוי, מתמחה

נגד

יעקב יצחק אזולאי (עציר)

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד דוישטר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בקשה למעצר עד תום הליכים במשפטו. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.11.2015 בסמוך לשעה 21:00 הגיע המשיב לביתו של אלכסנדר ליפוביץ (להלן: המתלונן) ובעת שהיה בבית ביקש מהמתלונן אישור לקחת את רכבו. המתלונן סרב לתת לנאשם את הרכב, אז גנב המשיב את מפתחות הרכב מהבית. לאחר האמור, נתן המשיב את מפתחות הרכב לקטין נ.ב. (להלן: "הקטין") ויחד נכנסו אל תוך הרכב כאשר המשיב נותן לקטין לנהוג ברכב ביודעו כי הוא קטין ואינו מחזיק ברשותו רישיון נהיגה. מיד לאחר מכן השתמש המשיב ביחד עם הקטין ברכבו של המתלונן ללא רשות בכך שהחלו נוסעים עם הרכב ברחובות דימונה ועשו תאונה עם הרכב.
- בתאריך 29.11.2015 בסמוך לשעה 11:50 בתחנת משטרת דימונה, ניסה המשיב להניא את הקטין שבחקירה על פי דין ימסור מידע לא נכון בכך שהבחין בקטין בתחנה וצעק לעברו: "תגיד בחקירה שאלכס משקר שהוא נתן לנו את המפתחות של הרכב". כמו כן מיוחס לו כי סרב לשתוק והמשיך לקלל את השוטרים וסרב לשבת על כסאו.
- עוד מתואר כי לאחר האמור ניסה המשיב שוב להדיח שוב את הקטין בכך שצעק לעברו שיגיד בחקירה שהשוטרים הרביצו להם.
2. ב"כ המשיב טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה והעדר עילת מעצר, טען לאפליה בין הקטין שנהג

ברכב לבין המשיב. לטענתו גרסאות המשיב והקטין תואמות ולא מתואמות. שניהם מספרים את אותו סיפור לפיו הם ישבו אצל המתלונן שהוא אדם בן 45 וזה היה תחת השפעת סמים, ויחד ישבו ועישנו סמים. המשיב ביקש מהם לקנות לו סיגריות ונתן להם את הרכב שלו לצורך כך. הם יצאו לקנות את הסיגריות וזאת ברשותו של המתלונן שכאמור נתן בידם את המפתח לרכב.

3. לאחר שעיינתי בחומר החקירה מצאתי קיומן של ראיות לכאורה בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והדחה בחקירה עליהם יש גם לומר לא חלק ב"כ המשיב.

אשר לעבירות של גניבה, שבל"ר, והתרה לנהיגה לבלתי מורשה בידיעה, הראיות הלכאוריות חלשות ובמידה רבה.

ברקע הדברים תלונתו של אדם גוצלי מיום 28.11.2015, אשר מסר בהודעתו ב- משטרה כי בשעה 21:50 פגע ברכבו רכב אחר ונמלט מהמקום. אותר רכב הוא רכבו של אלכסנדר ליבונץ אשר מיד וסמוך להודעת אדם גוצלי - זומן טלפונית לתחנת המשטרה (להלן: המתלונן).

בהודעתו הראשונה מסר המתלונן כי הוא בעל הרכב וסמוך לשעת השיחה עם המשטרה הגיע אליו המשיב מסר את מפתחות הרכב, הוא שאל איפה הרכב והמשיב ענה לו "**עזוב האוטו דפוק**" והוא הבין שקרה משהו.

לטענתו המפתחות היו על השיש בשולחן המטבח וכנראה שהמשיב שביקר בדירה נטל אותן ללא רשותו. הוסיף ומסר כי הרכב ללא רישיון וללא טסט ועומד ליד הבית.

בהודעתו השניה מיום 29.11.2015 עלו פרטים נוספים - לפיהם המשיב כבר נהג ברכב זה פעם או פעמיים, בערב האירוע ביקש מהמתלונן את הרכב אך הוא סירב וסמוך לפני שיצא לתחנת המשטרה, הגיע המשיב לדירתו עם נער צעיר, להחזיר את המפתחות, **הוא לא שאל אותו היכן הרכב**, לא שאל מדוע גנבו לו את הרכב, לטענתו, כי המשיב נראה לו היסטרי.

המשיב בהודעתו מסר גרסה שונה לחלוטין. לטענתו, הוא והמתלונן מכירים תקופה של כשנה, נוהגים לעשן סמים ביחד ובערב האירוע הגיע עם נער צעיר כבן 17.5 (להלן: "הקטין"). הוא והקטין עישנו סמים והמשיב עישן ניס גיא. רצו לעשן עוד, הוא ביקש מהמשיב להסיע אותם להביא כסף מאחותו כדי לרכוש עוד סמים, המתלונן אמר שהוא עייף ואין טסט לרכב, אולם אישר לו לקחת את הרכב ועוד הוסיף כי יקנו עבורו סיגריות ויביאו לו אוכל. הקטין נהג ברכב ולאחר התאונה בה פגע רכב המתלונן במונית, הוא והקטין המשיכו בנסיעה, בהמשך עצרו השאירו את הרכב בצד וחזרו במונית לביתו של המתלונן ומסרו בידיו את מפתחות הרכב.

גרסתו של המשיב נתמכת בגרסתו של הקטין, אכן מדובר בגרסאות תואמות ולא מתואמות כפי טענת ב"כ המשיב. גם קיימים אי דיוקים וסתירות בגרסת הקטין ולא זו של המשיב, אם כי אלה אינם מכרסמים בגרסת המשיב, שאותה מצאתי מלאה, חיה, צבעונית והגיונית יותר מגרסתו של המתלון אשר מסר גרסה כחושה, חסרה בפרטים ורב הנסתר על הגלוי בה.

אשר לטענת ב"כ המבקשת כי קיימת סתירה בין דברי המשיב לקטין לפיהם המשיב טען כי לאחר התאונה הגיעו חזרה לדירתו של המתלון ומסרו לו את מפתחות הרכב, טענה זו אינה מתיישבת עם חומר הראיות בתיק.

נכון שהקטין מסר בחקירתו כי לאחר התאונה המשיב הלך למסור את המפתחות והוא הלך הביתה, אולם דברי המשיב לפיהן **הם** הכוונה הוא והקטין שבו לדירת המשיב ומסרו לו את מפתחות הרכב. מוצאת תימוכין בהודעתו השנייה של המשיב דווקא, וכן בעימות מול המשיב ובעימות מול הקטין כשבעימות מול הקטין ניסה להסתיר עובדה זו.

כטענת ב"כ המשיב, איני מוצאת מדוע יגנוב המשיב מפתחות הרכב ויחזירם לאחר התאונה, לא ברור הכיצד ואם כטענת המתלון וגישת המאשימה לפיה רק המשיב נכח בדירתו של המתלון וגנב את המפתחות, לא נחקר המשיב והקטין בדבר פגישתם במועד האירוע. כמו כן, איני מוצאת מדוע יפלילו המשיב והקטין את עצמם בעבירות של שימוש בסם, הדעת נותנת כי דווקא המתלון הוא זה שהיה לו אינטרס ישיר להסתיר את עובדת הגעתו של הקטין לדירתו והיה לו אינטרס ישיר להסתיר דבר אישורו נהיגתם של המשיב והקטין ברכב בו הוא עושה שימוש ללא רישיון רכב וללא תעודת ביטוח.

עילת מעצר

כאמור גרסת המתלון בעייתית מלאה חורים שאלות ותהיות. גרסת המשיב לעומתו מלאה יותר צבעונית וחיה יותר. הראיות עליהן הצביעה המאשימה מכורסמות בעוצמה המשפיעה ישירות על עילת המעצר, אשר ביחס אליה כבר ניתן לומר כי אין המדובר בעילת מעצר גבוהה, גם אילו לא היו הראיות בתיק מכורסמות.

אשר על כן, ולאחר ששמתי ליבי לעברו של המשיב הכולל הרשעה אחת (ינואר 2015 של בית המשפט לנוער), אני מוצאת להורות על שחרורו בתנאים הבאים:

א. חתימה על ערבות עצמית וערבות צד ג' של אמו הגב' פרלה אזולאי ת.ז. *****, בסכום של 10,000.

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלון.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ו,
13/12/2015 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה